

CAO News 10

Horolezecký časopis severočeského regionu č.063

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://cao-news.webpark.cz)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[WWW.VRCHOLKY.CZ](http://www.vrcholky.cz)

Ročník 6, číslo 063

-- Since 1999 --

Říjen 2004

PROČ LEZU..

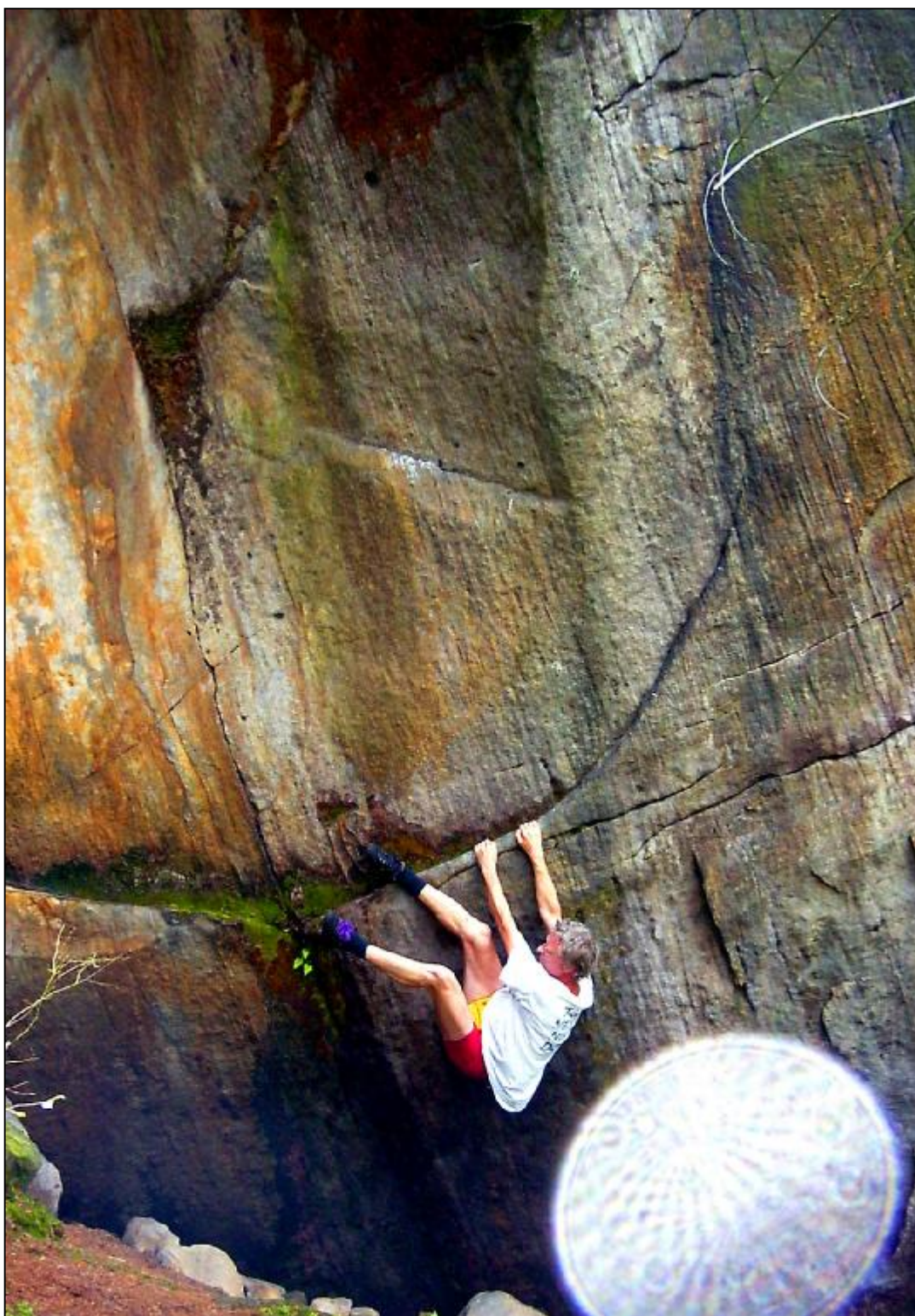

JAN
MORAVEC

„Lezení nepovažuji za sport, ale za mimořádně intenzivní způsob vnímání přírody. To, co mě táhne ke skalám, je jejich duše - a ta se nedá popsat slovy. Tu lze jen vnímat očima a prsty.“

Cesta na skálu je opravdovým intimním stykem - oboustranným sebeodevzdáním, které je korunováno vyvrcholením. A spočinout na vrcholu a vychutnávat ten pocit, to je nejkrásnější odměna.

Mám nade vše rád pískovcové věže, kde pocit vrcholu a třetího rozměru je dokonalý...“

Jiří Petrini Petřík v nejtěžší cestě v ČR – Papírový měsíc XIIa v Labském údolí...

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Záříjová schůzka se konala již podruhé v naší nové schůzovní restauraci **BARABŮZNĚ** v Děčíně Starém městě.

Po dlouhé době se ukázal **Petr Horák** (žije!), přijeli **Jarda Kuchta** i **Pavel Naštický**, navštívili nás milí hosté, např. **David Nehasil** a jiní. Nezvyklé tropické počasí bylo v příjemné

zahrádce vhodně kompenzováno chladivými nápoji. Idylka..

Program záříjové schůzky:

- Novým členem se stala **Mírka Sirková** z Děčína XXXII. Do oddílu ji doporučil **Petr Horák**. Vítejte mezi nás!
- **Poslední slanění.** Horolezecký oddíl LOKO Teplice nám nabídl možnost uspořádat společné poslední slanění v Tisé v jejich chatě. Zvážili jsme všechna pro a proti a nakonec jsme hlasováním rozhodli pro samostatnou akci, opět v Dolním Žlebu (dne 27. listopadu 2004). Nabídky HO LOKO Teplice si vážíme a děkujeme za ni. Kdo bude mít zájem, může takto stihnout obě akce. Jako každý rok, rádi přivítáme všechny kamarády z jiných oddílů...
- **Časovky.** Veškerá tíha přípravy a organizace tentokrát padá na **Jiřku Mišítkovou**, neboť další spoluorganizátoři se budou tou dobou dovolenkovat. Trasa i pravidla zůstávají stejná.
- **Podzimní lezení Bořeň.** Blíží se sraz horolezců na Bořni, tradiční „Podzimní lezení“. Termín je 8. – 10. října 2004. Je třeba zajistit dříví na pátek večer. Chata Bořeň bude otevřená (nový majitel).
- **HOCYBOJ.** Informaci podal **Petr Kučera**: Jede se 23.10. za každého počasí. Odjezd je z Příchovic - návsi v 7:00. Přes Jizerky se jede dohromady, pak každý sám. Definitivní informace o možnosti spaní a dopravy kol zatím nejsou. Budou někdy před akcí u **Milana Myšíka**.
- **Ostatní.** V sobotu 4.9. se koná II. ročník **Janovské bedny od whisky**; dne 18.9. proběhne na Sněžníku **HUDY Boulder Cup 2004** s večerním kulturním programem v rest. Pod Císařem v Ostrově; smutnou zprávu přinesl **Honza Švihnos** – těsně před tím, než odjel ze Žlebu na schůzi, se tam utopil převozník; informace o nových cestách; **Michal Mareš** přinesl parádní fotky z Alp, **Jarda Uher** a **Honza Jordák** z Dolomit; atd., atd...

Krásný podzim plný lezecké pohody a zážitků!!

Horám zdar!

Foto © 2004 **Zdeněk Vajsharó Vaishar**

S klasiky na Bloßstocku

Podařená lezba v Affensteinech..

Jaroslav Cach
HO Bělá

Přijal jsem onehda nabídku výletu do „Afiků“ s tatíkem a Vencou Širlem. Šestnáct let jsem tam nebyl a potřeboval obhlédnout terén, abych doporučil kamarádům co lézt. Vzal jsem si v pátek dovolenou a před víkendem v Rathenu vyrazil se „starými pány“ za dobrodružstvím.

Počasí ne, že by zrovna dvakrát přálo, prostě „chcalo“ tak nějak průběžně furt. Venca slavil den před tím 60. narozeniny a měl v plánu Westwand na Bloßstock. Jeho oblíbené rčení, že než dorazíme k nástupu, stěna zatím uschne, vzalo za své neustálými přeháňkami. Avšak Bloßstock je řádný kus kamene a prostě ani nemůže promoknout celý. Už z dálky jsem byl nadšený mohutnými zdmi Wilde Zinny, Brosinnadlu a zejména Bloßstocku.

K nástupu jsme do poloviny výšky věže museli soustavou komínů, terásek a sestupů, přičemž jsme už vytáhli lano na tahání batohů. Základní tábor jsme založili na terásce před velkým, v komíně vklíněným, balvanem, z něhož se začínalo lézt. Asi 20 metrů vodorovného traverzu vlevo, přičemž všechny chyty braly na bočáky, lezlo se příkrčeně a na nohy bylo špatně vidět. Nekoukalo se na to špatně, horší to bylo, když jsem přišel na řadu. Fuj, to by byla houpačka! No nechtělo se mi, ale skutečnost, že bych za chlapíkama ani nenastoupil mě hnala vpřed. Lehýnkým cupitáním s poměrně solidně staženou „prdelí“ jsem konečně dorazil k otcí na hranu k prvnímu kruhu. Tady pro mě problémy končily, poněvadž ten odvážný konec lana měl na sobě Václav a na druhém to pro mě byla lahůdka.

Kluci bojovali ze všech sil, tatíkově přežené stavění od prvního kruhu za „fakáč“ levé ruky mě utvrdilo v tom, že jejich fyzické zdatnosti ještě stále v pohodě stačí na řádné německé VIIc. Pro mě nepochopitelné „no handy“, kdy Václav v kolmé spárce váže smyci obouruč, to už je záležitost, která nejde natrénovat za pár víkendů. To vyžaduje naprostou soustředěnost, koordinaci pohybů a hlavně zkušenost ve stěně.

Zdárně jsme tedy dobyli vrcholu. Měl jsem velkou radost, byl jsem zde poprvé, a slanili + přemostili zpět dolů k batohům. Od svého živého skalního průvodce jsem se dozvěděl vše o cestách, které se mi cestou líbily, a které jsme o týden později s Mikym a Máčikem zdolali a spokojený a unešený odjel se „starými pardály“ domů na bramboračku.

Venca Širl věc hodnotil celou akci svou obvyklou větou:

„Já nevím jak vy, hoši, ale já jsem si dnes prima zašportoval.“

Sasské lahůdky – Höllenhund

Cesty v 70 m vysoké údolní stěně

Jiří Chosé Šťastný

HOROKLUB Chomutov

Pokud jste již někdy byli v Rathenu, tak jste se určitě šli podívat na údolní stěnu **Höllenhundu**, protože už jenom pohled na tuto impozantní stěnu stojí za to. Všechny průvodce o ní hovoří v superlativech a musím říci, že právem. Těch 70 m kolmé stěny, které se nad vámi tyčí, působí opravdu impozantně. A když se podíváte do průvodce na cesty, které zde vedou, zjistíte, že tady se psala ta pravá historie sasského lezení.

Prvovýstup na tuto věž nemá na svědomí nikdo menší, než Rudolf Fehrmann a Oliver Perry-Smith s druhy v roce 1905. Klasifikace **Alter weg** je V, bez stavění VIIa.

O rok později byl Perry prvním lezcem, který se alespoň částečně odvážil do údolní stěny, a to **Perry-variantou** staré cesty, která ze sedla mezi hlavním vrcholem a předvrcholem traverzuje údolní stěnou ve výšce zhruba 60 m nad zemí do spáry a později komína, ústícího na hlavní vrchol. Na tu dobu opravdu odvážný kousek.

Dalším, kdo se do údolní stěny vydal již o něco více, byl Alfred Hermann s druhy v roce 1922!! Prostoupili západní hranou přes velký převis, nad ním natraverzovali do údolní stěny aby se o několik desítek metrů výše na hranu opět vrátili a dolezli po ní na vrchol. Cesta se jmenuje **Westkante**, je klasifikována jako VIIc a v době svého vzniku to byl opravdu skvělý výkon. Kdo viděl na vlastní oči ten převis, tak ví, o čem je řeč. Vzhledem k horší kvalitě skály v poslední části cesty je už dnes lepší namísto traverzu zpět na hranu raději traverzovat na druhou stranu do Perryho varianty a tou dolézt na vrchol.

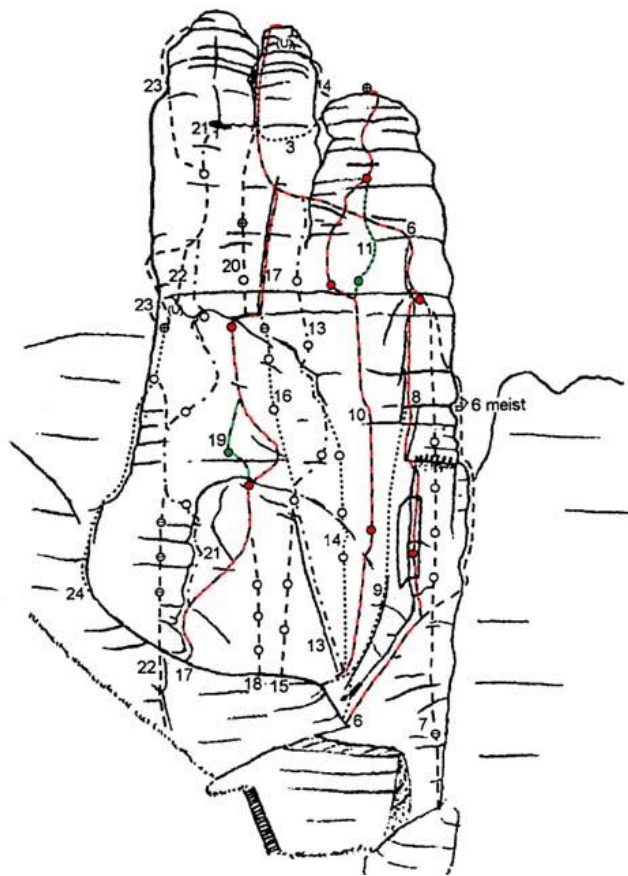
Na průstup vlastní údolní stěnou jsme si ale museli počkat ještě dlouhých 33 let. Až v roce 1955 se do ní pustil Dietrich Hasse a vytknul zde legendární **Talweg** za VIIIa. Cesta je dlouhá přes 60 m, má tři kruhy a k prvnímu kruhu nabízí nádherné lezení ve voštinové struktuře se spoustou hodin. Až tudy budete někdy stoupat, tak si zkuste představit, že jste navázání kolem hrudi na konopné lano a kolem krku máte jen lanovice. To byli tenkrát lezci. Mimochodem příští rok to bude 50 let od vzniku této cesty, takže můžete svým výstupem oslavit toto krásné kulaté výročí.

První cestu, vedoucí celou v údolní stěně, až na hlavní vrchol mají na svědomí další sasské legendy – Dieter Rülker a tehdy ještě mladý Bernd Arnold. Jmenuje se **Herrenpartie**, je z roku 1966 a má klasifikaci VIIIb. Rovněž velmi odvážná linie – na 70 m najdete pouze dva kruhy. Třetí kruh je součástí **Varianty** za VIIIc (RP IXa), která cestu od prvního kruhu napřimuje.

V roce 1967 obsazuje Bernd Arnold další významnou linii v pravé části stěny – **Violette Verschneidung**. Najdete ji v nápadném vhloubení napravo od cesty Talweg a skála je zde opravdu zbarvená do fialova. Cesta nabízí krásné, vzdušné, koutové lezení klasifikace VIIIa. Je možné ji dolézt buď jako prvovýstupce traverzem přes půl stěny pod Perryho variantou

nebo přes poslední kruh cesty Talweg na předvrchol, ale pozor - zde není slaňák. Takže buď musíte slézt do sedla a na hlavní vrchol dolézt Perryho variantou nebo můžete přepadnout do vrcholové stěny hlavního vrcholu, kde je kruh cesty Alternativ zum Talweg. Pokud netoužíte po vrcholu, můžete z tohoto kruhu slanit, pokud lezete VIIIb, můžete touto variantou na vrchol dolézt. Anebo nemusíte lézt ani na jeden vrchol, ale můžete dolézt rovnou do sedla mezi vrcholy, kde je na druhé straně věže ukrytý slaňák. Ochudíte se tím však nejen o vrchol, ale i o možnost zápisu do vrcholové knihy. A to si myslím průstup takovou stěnou nezaslouží.

Kromě již uvedených cest je v údolní stěně ještě mnoho dalších, novějších cest s vyšší klasifikací, ale do těch jsem se zatím neodvážil a tak vám o nich nic podrobnějšího nemohu říci. Většina jich je v průvodci označena symbolem *****, což je maximální počet a to určitě o něčem svědčí.

Cesty v údolní stěně Höllenhundu (viz TOPO)

- 3 Perry-variante Alter weg V *** (Oliver Perry-Smith 1906)
- 6 SW wand VIIb *** (Emanuel Strubich 1916)
- 7 Glühende Augen VIIIc RP IXa *** (Michael Techel 1993)
- 8 **Violette Verschneidung VIIIa **** (Bernd Arnold 1967)**
- 9 Gelbe kante VIIIb *** (Bernd Arnold 1979)
- 10 **Talweg VIIIa **** (Dietrich Hasse 1955)**
- 11 **Direkter talweg VIIIa **** (Michael Techel 1988)**
- 13 Zentrale SW wand IXa RP IXb ***(*) (Bern Arnold 1972)
- 14 Freie wand IXa RP IXb **** (Gilbert Mohyla 1988)
- 15 Fallinie IXa *** (Thomas Türpe 1993)
- 16 Let it be RP IXa *** (Heike Arnold 1995)
- 17 **Herrenpartie VIIIb **** (Dieter Rülker 1966)**
- 18 Party IXa **(*) (Sven Scholz 1993)
- 19 **Variante VIIIc RP IXa **** (Bernd Arnold 1978)**
- 20 Wilde Gesellen VIIIc *** (Thomas Türpe 1993)
- 21 Über die Hundenasse VIIIc ***(*) (Bernd Arnold 1977)
- 22 No mobbing IXa RP IXb **(*) (Bernd Arnold 1996)
- 23 West kante VIIc ***(*) (Alfred Herrmann 1922)
- 24 Talvariante VIIc ***(*) (Dieter List 1970)

Mnoho krásných cest přeje Jiří!

Sen o Chříbech

Příjemný lezecký víkend s kamarády na Moravě...

Petr Pítrš Kočka
CAO Děčín

V půlce září jsem měl nějaké jednání na Podyjí a v Brně, vše končilo v pátek, tak jsem zavolal Svišťovi (Tomáši Pilkovi), co dělá a jestli mohu zůstat na víkend. Jeho „jasňačka, pojedem na Chříby nebo na Pálavu a založíme“ příjemně zalahodilo mým uším a tak jsem na Moravu vyrazil celý natěšený.

V pátek Svišť volal, že musí jet na noc do Prahy, vezme přitom i matroš pro Hudyho a že se vrátí někdy v sobotu odpoledne. Naštěstí Kuba Novák neměl krom vyřizování živnosti pro svůj nově zařizovaný tetovací salon nic důležitého na práci, a tak jsem v pátek odpoledne vyrazil z Brna za ním. Něco jsme nechali u něj doma v Hodoníně a pokračovali do Břeclavi na boulderovku. Skvělá. Lezení pro každého, nádherný plastický strop. Tam jsem se teprve dozvěděl, že Kuba musí druhý den ráno na Chříby, že tam je jakýsi cyklolezecký závod a že on je ukecán jako jeden z rozhodčích. Slíbili mu, že tam s ním budou dvě baby, tak do toho šel. A tak já taky. Ještě do noci jsme klábosili v hospůdce, když nás pak vyhodili, pokračovali jsme u Kubu.

Vstávání v šest ráno nebylo to pravé ořechové, a tak jsme na start u hospody pod Břestecskou skálou místo v sedm dorazili v půl osmé. A místo dvou bab nafasovali kluka s holkou. Ale pohoda. Sluníčko svítilo, start se blížil, tak jsme s plánky, razítkem a lékárníčkou vyrazili ke Skalám pod Barborkou.

Asi by bylo dobré zmínit něco o vlastním závodě. Jednalo se o 1. ročník a celá ta šílenost se jmenuje „Chříbský hnědák“. Bylo třeba ve dvojicích na kolech obejít pět lezeckých oblastí docela roztroušených po Chříbech, v každé vylézt alespoň jednu cestu (tam jednotliví rozhodčí zapisovali vylezené cesty, bodovali je dle obtížnosti a stylu přelezu a potvrdili razítkem) a v co nejkratším čase dojet do cíle. Místní, co znají skutečně terén, najeli kolem 60 km, dva Slováci (Marek a Lukáš), výborní cyklisté a ještě lepší lezci (dále bude ještě o nich zmínka) zakufrovali, najeli 105 km a uzavřeli startovní pole. Závod to byl naprosto perfektní, podaří-li se realizovat i další ročník, určitě stojí za ochutnávku (budu-li zdrav fyzicky a ne moc duševně, určitě příští rok, seženu-li nějakého dalšího magora, pojedou J). Bližší informace na www.climbers-uh.net.

V průběhu závodu bylo dostatek času na přelézání i pytlení perfektně odjištěných cest v tamějším supertvrdém písku.

Snad ale ještě malou odbočku ohledně místního lezení. Skalky jsou většinou (s výjimkou Kozla) do 10 m, odjištěny borháky, kroužky a dokonce z dob minulých i skobami. Hodně cest má boulderový charakter, obtížnost se pohybuje v současné době od 3 do 10- UIAA. Materiál je skutečně vynikající, trochu podobný Suškám, méně prokřemenělý, s jemnějším zrnem a vynikající na lezení na tření.

Protože jsem letos skoro vůbec nelezl a hned večer předtím v Břeclavi se ukázalo, jak hodně jsem shnilý, necpal jsem se do nějakých nerozumů. Nejprve na rozlezení na Hlavním kamenu Direttissimu 4+, pak pytel na Kruhové 6- a na spravení chuti Bílá paní 5. Protože i kulturou je člověk živ, šel jsem pak na obhlídku nedalekého hradu Buchlova, kde mě 90 minut trvající prohlídka málem zabila. Nicméně po návratu vidím lesem do kopce ke skalám stoupat bouldermatku – konečně dorazil Svišť

s Leou. Trochu se rozhybal v Direttissimě a pak začal běhat free po stěně jak fretka. Jen tak mimochodem naznačil variantu na cestě Jesus hand 8 (tu ve volném čase mezi rozhodčováním Kuba stihnul dát RP - je vidět, že se po operaci dostává zase do lezecké fazóny) a mezitím proháněl Leu snad všemi šestkami a sedmami. (Na snímku Lea v cestě Osvětimanské blues 7+) V podvečer, když už závodníci byli pryč, přesunuli jsme se vedle na Plotnu pod Barborkou, kde jsme pokračovali v lezení s Leou, Svišť řádlil vedle na Dvojitě věži s elévkou Monikou (také o ní bude ještě řeč). Věci jsme balili až za tmy. Při sestupu mi bylo trochu divné, že Svišť nenese bouldermatku, neznal jsem ale spády na neděli, třeba půjdeme zase někam sem, tak jsem nic neřikal.

V hospodě jsme obdrželi od vymyslitelů a organizátorů závodu Marka Zavřela (GREEN SPORT) a Járy Blatného po poukázce na pivo a guláš (tu druhou jsem zdvořile odmítl) a blížilo se vyhlášení vítězů. Už dorazili jako poslední i Marek s Lukášem; jak se ale ukázalo, zase měli přelesenou OS nejtěžší cestu.

Výsledky:

1. **Ivan Lepka a Richard Coufal**, HK UH, 59 km, 5h 28min
2. **Milica Staňková a Kamil Peterek**, HK Ostrava
3. **Vladimír Havelka a Petr Pokorný**, HK Starobrnno
nejtěžší OS – Devizový příslib 9- na Kozla
nejtěžší FL – Budačinské Buoux 9-/9 na Budačině
nejlepší ženský lezecký výkon – Kůrovec 8- na Hlavní kámen
nejvíce bodů – **Pavel Urbánek** – 25 cest / 164 bodů

A pak už následovalo jen pivo, kořalka, buřty u ohně, lezecká i jiná latina, možná i na nějaký sex došlo J.

Když jsem se v neděli ráno vyhrabal ze spacáku, Kuba byl už vzhůru, i usoudili jsme, že je potřeba sehnat něco k jídlu. Povedlo se nakoupit v Uherském Hradišti, po návratu se již otevřela i hospoda, takže snídaně byla super, pěkně s kafíčkem. Sedíme, klábosíme, sluníčko svítí, čekáme na Sviště s Leou, aby se dohodlo, kam se pojedou. V poledne konečně postupně vyrážíme na Osvětimanky. S Kubou jsme první, tak mě zatím provede celou skupinkou skal a ukáže cesty a bouldery. Postupně přicházejí další, Lea ale bez Sviště. Ten až teď zjistil, že bouldermatku zapomněl včera pod Barborkou, tak ji jel zpátky hledat (a našel, kupodivu ji nikdo neukradl!).

Už během obhlídky mi bylo jasné, že tady toho moc nevylezu - oblíny, boule, mělké díry – to není zrovna můj oblíbený terén. Nicméně jsem si vyběhl na rozhybání Staroměstskou 3 na Osvětimanskou jehlu a pak dal výjimečně na druhém za Leou (tam se skutečně na druhém prakticky neleze) Všechny ty potluchy 6+ na Druhou věž. Pak jsem se věnoval hlavně pokusnictví na hromadě místních boulderů a focení ostatních. Když konečně dorazil Svišť a pustil se do boulderů, měl jsem občas pochybnosti o konstantní hodnotě gravitace na Osvětimankách. Parádní pak bylo, když se Marek „namontoval“ do Svišťova projektu na Hlavě a i díky svým centimetrům navíc ho dal AF.

Všichni jsme se sesedli na protější skalce jak v divadle, fandili a povzbuzovali. Úžasná atmosféra a pohoda.

Na horním snímku Marek ve Svišťově projektu za mohutné podpory přísedících, na spodním „hlediště“ – pohoda, pohoda, pohoda...

Pustil jsem se pak ještě do boulderů, ale pořád se na mě vyzývavě zubil Kozí vzdech 5 na Tank. Tak jsem ho dal nakonec stejně jako většina místních free sólo. I když už slunce neprosvítalo listí úžasně bučiny vůkol, pro mě byl závěr dne hned ještě o něco jasnější.

bylo radosti! (Na snímku boulderující Svišť.)

Vůbec, dařilo se i ostatním, padlo pár dobrých cest, např. Znovuzrození 8+/9- na Tank přelezli tuším Lukáš a Michal. Pak se ještě dobře zablbla na skákaných nástupech na bouldery, všichni jsme byli parádně v pohodě.

Už tehdy jsem začínal mít představu o článku, který teď čtete. Poprosil jsem Svišť, jestli by mi naskenoval z průvodce celé Chříby, aby bylo z čeho čerpat, a neposlal mailem. Kuba to slyšel a rovnou mi dal celého průvodce s tím, že si v oddíle

obstará jiného. Asi jsem se v tu chvíli netvářil moc inteligentně. Kubo, ještě jednou díky!

Nicméně po šesté večerní byl čas vše zabalit, rozloučit se, dát na sebe kontakt, prohodit si se Svištěm pasažéry (on bral Kubu do Hodonína a já Leu do Brna) a vyrazit domů. A i když jsem toho v uplynulých dnech mnoho nenaspal, pohoda byla taková, že po odvezení Ley domů jsem to vzal do Srbské Kamenice jedním vrzem za necelých 200 minut.

Co dodat. Neumím si bohužel u nás představit, že bych tady přišel někam mezi mně neznámé lezce, na rukávu znak národního parku a nekoukal na mě nikdo blbě. A to je, myslím, řečeno ještě velmi diplomaticky. Na Moravě jsme také samozřejmě nakousli problematiku OCHRANÁŘI vers. HOROLEZCI, tam ale to u nás tak tvrdé dělení na MY a ONI prostě neexistuje. A o nějakou řevnivost mezi lezci jsem ani nezavadil. Různé názorové konflikty STAŘÍ vers. MLADÍ existují samozřejmě asi všude, ale ta na jeden splácaná partička 13-ti lidí byla prostě úžasná. Soutěživost o výkon – ANO, ale přitom obrovská podpora od všech okolo a bouřlivé ocenění zdařilého pokusu. A tak děkuji hlavně Kubovi, Svišťovi a Lee, ale také Michalovi, Editě, Petrovi, Petře, Štěpánovi, Lukášovi, Markovi, Monice, druhému Michalovi a samozřejmě i všem dalším, jejichž jména jsem v hlavě neudržel, za skvělý a nezapomenutelný víkend na skalách a skalkách na Chříbech.

PS. Pro milovníky dobrého bílého bych si dovolil doporučit Pálava, ročník 2002, pozdní sběr; ještě lepší (a dražší) výběr z hroznů. K dostání zřejmě jen ve slušných vinotékách J.

Tre Cime di Lavaredo 2004

12. - 17.8.2004

Petr Jícha (CAO Děčín)

s nezbytnou pomocí zápisků J.Uhera (HK Děčín) a korekci R.Vodoucha Vodičky (taky CAO Děčín)

T u h l e akci jsme plánovali vcelku dlouho. Většinou nám nevycházel počet lidí na auta nebo dovolené a tak jsem byl rád, když jsme ve čtvrtek 12.8. v 6:45 vyráželi z Děčína směr Sextenské Dolomity v sestavě **Jarda Uher, Milan Šafařík, Roman Vodička** a já. Pro mě to byla první horská zkušenost tohoto druhu.

Zhruba po deseti hodinách jsme se již na jedničku pomalu sunuli k parkovišti u chaty Auronzo pod věžemi Tre Cime, které byly tou dobou zahalené v husté mlze. Jarďa nám doporučil rozbit BC na planině cca 300 m za chatou Lavaredo (pěšky s plným kletrem asi ¼ hod od parkoviště), neboť místo je tam pěkně schované (kempování je zde zakázáno) a je také kousek od pramene. Z tohoto místa je to k nástupu do cest na věže cca 30 min. Doporučené místo u mužika a laviček už bylo obsazené (jak jinak než krajany) a tak jsme se usadili opodál. Vhodné místo na stan je potřeba chvíli hledat, protože zem je zde hodně kamenitá a nerovná a všude kolem tu jsou na povrchu uschlé kraví výkaly jako koláče.

Nevím, jestli Milan s Jarďou byli z těchto koláčů tak nadšeni, ale stan si postavili tak, aby měli jeden téměř před vchodem. Jak se o pár dní později ukázalo, skutečně posloužil

Milánovi jako rohožka, neboť když vylézal ze stanu očistil si o něj botu.

V noci se strhl obrovský liják, našťastí jsme měli kvalitní stany a nemuseli ždímat. Ráno jsme se probudili do mlhy, nicméně se ztrácela a nám se pomalu začala objevovat krásná scenérie okolních štítů včetně Čim. Nádhera! Do toho se ještě linuly údolími zvuky kravských zvonců. Jarda nám říkal, že ráno prošel okolo našich stanů jejich pasák a naznačoval abychom se sbalili a vypadli. Prý nemá cenu s ním diskutovat. No, od té doby se tam neukázal. Vyrazili jsme na obhlídku okolí, k chatě Locatelli a pak podél severních stěn, obešli Tre Cime. Na druhý den plánujeme lezení - Dibonovu hranu 4 (650m) na Cima Grande.

V sobotu vstáváme v pět ráno. V noci lilo a padaly kroupy. Je mokro, hodně oblačno a zima. Jdeme si ještě na ¼ hod lehnout a teprve pak se rozhodujeme a vyrážíme lézt. Roman se necítí moc dobře, ale posílen Brufenem s námi v 6:30 vyráží pod stěnu. Měli jsme štěstí, pod stěnu jsme přišli první. Za námi se začali pomalu trousit lezci ze Slovenska a Francie. V 7:30 nastupuje Jarda jako první do stěny a razí cestu, na druhým jde Milan. Za nimi jdu já s Romanem, který se nadopoval dalšíma Brufenama a chce zkusit alespoň první délku, že pak uvidí. Než mi stačil říct, že chce slanit a raději nelézt, už jsem pomalu nalézal druhou délku a tak lezl dál. Všichni lezeme v pohorkách (Slováci a Francouzi lezoucí za námi lezou v lezečkách). Na prvních délkách nám mrzly prsty a každou chvíli foukal ně moc příjemný studený vítr. Já s Romanem lezeme o dost pomaleji než Jarda s Milanem. Na polici nás dolézají Frantíci a motají se nám v cestě. Jarda s Milanem se pomalu ztrácí. Po několika délkách se nám s Romanem podařilo trochu odklonit od cesty a místo při hraně jsme lezli spíše středem. Čím výše jsme byli, tím méně foukal vítr a bylo docela příjemně. Občas kolem proletěl nějaký kámen a některý se trefil i do nás. Jardu s Milanem jsme zahlédli až v horní třetině v komíně. Ti na nás počkali na velké ochozové lávce odkud se traverzuje asi 50 m doleva. Pak šikmo doprava až na hranu, kde je další těžší krok, zvláště v pohorkách. Následující lehčí délka nás přivedla na konečnou suťovou plošinu. Vlevo je vidět okno, kde se slaňuje a pokračuje se na hlavní vrchol. Na vrcholu jsme stanuli v 17:30 hod.

Po zápisu do vrcholové knihy a několika fotkách začínáme sestupovat. Komínek si Milan s Romanem odjistili. Potom následoval lehčí terén sutěmi až na lávku, po které se jde asi 80 m doleva trochu vzhůru (kolem bivaku). Tady se kousek slézá a následují úseky kde se slaňuje. Tady doháníme dva Francouze, z nichž jeden se učí slaňovat a nás pomalu dohání skupinka Slováků. V místě kde začíná obrovská suťová část a rampa pokračuje pod skalami doprava dolů se vyleze doleva strmým žlábkem do sedélka a odtud se

2x (lze i 3x) slaní. Pak už jen po suti dolů na cestu. Měli jsme štěstí na počasí, nepadala mlha, tudíž bylo hledání sestupové cesty mnohem snadnější. V 22:30 jsme už leželi ve spacácích.

Nedělní „restday“ se nakonec proměnil na celodenní feratový trek. Roman zůstal v tábořišti a měl klid na lůžku (mariáš s Moraváky, mj. jeden z nich si také očistil botu před stanem Milana a Jardy). Ferata na Paternkopfeln je pěkná a lehká. Je na ní spousta tunelů, včetně jednoho 400 m, a střílen, které zde vznikly před první světovou válkou. Já jsem si zapomněl ve stanu čelovku, tak jsem se držel u Jardy, ale stejně jsem se hlavou trefil do nízkého stropu. Na vrcholu bylo slyšet hodně češtinu. Potkali jsme tady partu mladých lezců z HOM Alpin IV Praha pod vedením Ladislavy „Bimbošky“ Bimové. Když se ptali, kde máme čtvrtého, Jarda suše odpověděl - „Ten zkapal“. Pak nás ferata zavedla opět před chatu Locatelli odkud je nádherný pohled na Cime. Chvilku jsme lenošili a pak ještě přidali feratu na Toblinger Knoten. Tato ferata je skoro celá po žebříkách a velice exponovaná (údajně jedna z těžších ferat).

V pondělí ráno jsme se rozhodli, že sbalíme stany, odneseme věci do auta, počkáme do večera a pak vyrazíme domů. Moraváci, kteří měli stany vedle nás, mám řekli, že našli jednu vynýtovanou stěnu s pár jednodélkovými cestami hned u opuštěných kasárna, prý kousek od parkoviště. Protože jsme neměli v plánu žádné dlouhé lezení, šli jsme to okouknout. Trvalo dost dlouho než jsme to našli. V kasárna se dá v některých místnostech i přespat, ale je tu dost studeno. Lezecké cesty jsou tak od 7 výše. Materiál je zde hodně ostrý a dost řeže a pichá do rukou. Vracíme se na parkoviště. Moraváci nás také upozornili na samolepky, které lepí hlídači parkoviště na pravé zrcátko (měli jsme jí tam). Tím si označí auta, která jsou na parkovišti přes noc a při odjezdu je zkasírujou. Hlídkají údajně do 21 hod. Chvilku jsme sledovali hlídače parkoviště a usoudili, že se dá proklouznout. Počkali jsme s Jardou za výjezdem z parkoviště, kluci odlepili samolepku a podařilo se jim bez problémů projet. Rychle jsme nasedli a sjeli dolů do Misuriny. Tady jsme přebalili věci a ještě si prohlídli městečko. Pak už vyrážíme směr domov. Ani nás nemrzelo, že jsme se nedověděli, kolik se platí za noc na parkovišti.

Myslím, že jsme měli celkově štěstí na počasí, přes den nám nepršelo a bylo teplo. V noci klesala teplota lehce nad bod mrazu.

Ještě pár drobných informací

Průjezd Tauerntunnel a Katschbergtunnel 9,5 Euro, vjezd do oblasti Tre Cime (silnice z Misuriny) 20 E. Pak se platí za noc na parkovišti, pokud si nesundáte bílou samolepku.

Informativní ceny noclehu na chatě Locatelli (s průkazkou Alpenvereinu nebo ČHS) 8 E na pokoji v železných palandách, 11 E v pokoji. Pivo 0,4l neznámé značky 3,80 E - dobrou chuť! Ještě, že jsme si přivezli pivo s sebou.

Jinak bylo moc krásný, když se v Dolomitech ptali lidičky nezávisle na sobě, co to vlastně znamená CAO? Nevíte to někdo??

Žďárské osmistovky

Report z jedné podařené cyklo akce..

Petr Kučera
CAO Děčín

Začátkem září jsem se zúčastnil firemní akce (otcové a děti) na Luckém vrchu (blízko Poličky). Vzhledem k tomu, že jsem nakonec jel sám bez dítěte, vzal jsem si kolo a přemýšlel o výběru vhodné trasy. Vzpomněl jsem si na pěknou akci Lužické sedmistovky a našel na mapě vrcholky, které mají víc než 800 m. Po poradě s internetem jsem seznam doplnil o další a pak už jen stačilo určit pořadí a vyjet – a samozřejmě nepřehnat páteční úvodní oslavu.

Vše se podařilo a výlet byl celkem zdařilý. Jednotlivé vrcholky jsou umístěny celkem logicky ve dvou lokalitách. Většina jich je kolem hlavního hřebenu Žďárských vrchů. Ten vede z východu na západ a pokud je člověk na něm, je převýšení minimální. Někdy je dokonce obtížné si všimnout, že jde o vrchol. Další významná skupina je v okolí známé Pasecké skály. Tam jsou převýšení poněkud větší, ale stále je to proti sedmistovkám zanedbatelné.

Vzhledem k tomu, že tímto způsobem lze projet podstatnou část velmi pěkné lokality, uvádím jejich seznam v mnou naplánovaném pořadí.

Malinská skála 811.7
Malá Křovina 814.7 (někde uváděn jako Suchý Kopec)
Křovina 829.7
Lisovská skála 801.7
Děvět skal 836.3
Žákova hora 809.8
Šindelný vrch 805.7
Kamenný vrch 802.5
Tisůvka 804.7
Fryšavský kopec 802
Křivý javor 823.5 (má dva podvrcholy 815.2 a 808.4)
Pasecká skála 818.6
Kopeček 821.7
Pohledecká skála 812
Bohdalecká skála 803
Buchtův kopec 809.6
Vysoký kopec 805.8

Seznam se odchyluje od turistické mapy např. u Bohdalce, kde je vrchol sice níže, ale na něm stojící Bohdalecká skála 800 m přečnívá, kóta Fryšavského kopce není uvedena vůbec, ap.

Co se týče vlastní jízdy, tak už dopředu jsem váhal, jestli mám zahrnout do plánu Šindelný a Kamenný vrch pro obtížnou orientaci. Nakonec jsem špatně odbočil už při sjezdu z Devíti skal, tak jsem si je nechal na příště. Některé vrcholy jsem nenavštívil, protože cesta vede 50 m vedle, zbývající převýšení je tak 5 m a znamenalo by to prodírat se houštinami. To je např. případ obou Křovin.

A co se týče občerstvení, tak je dobrá hospoda ve Fryšavě – doporučuji. Pak jsem byl ještě ve Sněžném – mají tam Bernarda. Najel jsem asi 77 km. Celkové převýšení se těžko odhaduje, ale je to podstatně méně než u sedmistovek – řekl bych tak polovina – tedy kolem 1300 m.

CHAMONIX - BBT

Lezení na vyhlášené chamonixské žule...

Jiří Chosé Šťastný
HOROKLUB Chomutov

Chamonix už jsem letos jednou byl v červenci, ale to nám se Štěpánem a Maruškou počasí moc nepřálo a tak jsme lezli spíše v okolních skalních oblastech. Tentokrát bychom rádi zdolali něco z vyhlášené chamonixské žuly, nejlépe na chamonixské jehly. Proto vyhlášíme tzv. BBT (bez bab tour) a do auta přibíráme Svinču s Berym. Beru naše auto abychom nemuseli šetřit místem a v pátek večer (27.8.) už svištíme v Německu po dálnici. V sobotu nad ránem parkujeme u „piknikáče“ nad Chamonix a dospáváme zbytek noci.

Máme v plánu vylézt něco na Grand Charmoz, nejlépe Cordierův pilíř, ale po zjištění situace na místě raději volíme kratší výstupy na Red Pillar pod Blatière. Západní stěny jsou totiž dost mokré, na policích leží sníh a předpověď na neděli není nic moc. Ještě že tak, v neděli odpoledne přichází parádní průtrž, ve které pěkně moknou dva angličané i Svinča s Berym. Další den tedy balíme předsunutý tábor a vracíme se zpět do Chamonix a večer do piknikáče, kde grilujeme klobásy a jiné dobroty. Podle předpovědi už má být jenom hezky a tak se Svinča s Berym rozhodují pro útok na Dent du Géant - 4013 m. Štěpán navrhuje jižní stěnu Minaretu - 3450 m. V noci jsou nádherné hvězdy a měsíc v úplňku svítí jako blázen.

Úplněk nad Aiguille Verte

Po snídani se přesouváme zpět do Chamonix. Svinča s Berym jdou zjistit jestli už jezdí lanovka na Midi, my se Štěpánem jdeme navštívit Oliviera a pak přejíždíme do Argentière k lanovce na Lognan. Necháváme se vyvézt do výšky 1974 m, odkud už musíme po svých. Nejdříve po moréně a pak už po ledovci k chatě Argentière. Od lanovky to jdeme skoro tři hodiny. U pramenu vody nad chatou sundáváme krysy a vaříme polévku. Pak ještě stoupáme asi půl hodiny na místo bivaku. Hádám, že jsme tak ve 3000 m. Já budu spát na placatém kameni, Štěpán si urovnal místo v suti pode mnou. Začíná fantastický západ slunce. Okolní stěny se barví nejdříve do zlatova a pak do červena aby se nakonec ponořily do tmy a mohly vysvitnout hvězdy. Ty už pozorujeme ze spacáků, dokud je nezastíní měsíc.

Ráno fotíme pro změnu úžasný východ slunce a ozářené stěny v hřebeni Aiguille Verte. Je docela slušná kosa. Přebalujeme matroš a po snídani vyrážíme k nástupu cesty Mine Adoree za 6+. Podle průvodce to má být cesta s výbornými štandy a spoustou jištění, ale opak je pravdou. Postupové jištění žádné, štandy maximálně ze starých smyček

v hodinách a moc pěkné lezení to také není. Zhruba v půlce tak raději uhybáme do vedlejší cesty a poslední dvě délky lezeme Rébuffatem. Jestli je ten Rébuffat takhle pěkný celý, tak by to mohla být nádherná cesta. Aspoň na závěr jsme si pěkně

zalezli. Ani slanění a sestup nestojí za nic, staré smyčky na štandech, volné kameny ve žlabu a nakonec sestup v lezečkách po sněhovém poli.. Štěpán konstatuje, že nic horšího ještě nelezl. Ještě že si to vybral sám. (Na snímku vlevo Štěpán ve výlezu na Minaret.)

Dneska už lanovku určitě nestihneme a tak na skalní ostruze nad ledovcem děláme ještě jeden bivak. Dojídáme poslední zbytky, vaříme čaj a opět se kocháme nádherným západem slunce. V noci opět září miliony hvězd, které později zastihuje silný svit měsíce.

K našemu velkému překvapení nám ráno obsluha lanovky sděluje, že lanovka nejede kvůli pravidelné údržbě a tak těch 750 m k autu musíme sestoupit po sjezdovce. Výborná záležitost s těma krysama na zádech. Přijíždíme do Chamonix, kde se u supermarketu potkáváme s klukama. Prý se jim podařilo žralokovi ten zub vytrhnout. Společně jdeme k autu, sušíme na sluníčku spacáky a navečer opět přejíždíme do piknikáče, kde grilujeme zbylé uzeniny, popijíme pivo a vyprávíme si zážitky z předchozích dní. Všichni jsou celkem unavení a tak na zítra vyhlášíme odpočinkový den, v rámci kterého si půjdeme vylézt na nedalekou stěnu Barberine. Jsou tam krásně vynýtované plotny dlouhé asi 250 m a nástup je 10 min od auta.

Já se Štěpánem si volíme cestu Sylvie phobie za 6c+, Svinča s Berym jdou do Vipèr au Pied za 6b.. Za 2,5 hod jsme se Štěpánem nahoře ve stylu RPOS, což mi přijde jako celkem slušný výkon. Ještě hodinu slanění a pak už od auta pozorujeme Svinču s Berym, jak zvolna stoupají k vrcholu. Popijíme pivo, vaříme jídlo a přitom sledujeme dění ve stěně. Když zapadá slunce za hřeben, začíná být pěkná kosa a my zalézáme do auta. Už jsme tu poslední a Svinča pořád nikde. Pak konečně přichází a opět se přesouváme do piknikáče. Takový pohodový odpočinkový den. Grilovat už nemáme co a tak vaříme poslední zbytky potravin a poměrně brzy uleháme, protože zítra chceme vylézt na Grand Perrons.

Vstáváme hned jak se rozední a po krátké snídani vyjíždíme strmou silnicí k přehradě Lac d'Émosson. Odtud stoupáme 1,5 hod nejprve po traverzové pěšině, později suťoviskem až pod stěnu. Svinča s Berym jdou více vlevo do klasické cesty Pain de Sucre za 6a, my máme v plánu vylézt sportovní cestu Squatteurs de Lune za 6b. Po 4,5 hod lezení jsme na vrcholu. Opět se mi podařil RPOS. Kocháme se výhledem na masiv Mont Blancu na

protější straně údolí a skoro celé Alpy. Po krátké siestě slaňujeme stejnou cestou k nástupu. Scházíme k traverzové cestě kde se opět paseme na borůvkách a v 17.00 hod se vracíme zpět k autu. Opět doplňujeme tekutiny a energii a čekáme na kluky. Ti přicházejí po osmé, rovněž se skalpem vrcholu v kapse. Vracíme se zpět do piknikáče, kde už teče i teplá voda a tak se kluci mohou i umýt. Likvidujeme poslední zbytky jídla a pití a pak spokojeni usínáme s pohledem na hvězdy.

V neděli nás čeká už jenom cesta domů, kam přijíždíme večer. Díky nádhernému počasí to byl opravdu parádní výlet.

Štěpán nastupuje do Pioly na Red Pillar

Vylezené cesty:

- 29.8.04 Red Pillar Aiguille Blatière (2972 m) – Nabot leon 5+ Jířa, Štěpán 200 m, 5 SL
- 29.8.04 Red Pillar Aiguille Blatière – Crook Penning 4+, 5+ Svinča, Bery 2 SL
- Red Pillar Aiguille Blatière – L' eau rance Arabie 7, 6+ Jířa, Štěpán 2 SL
- Minaret (3450 m) – Mine Adoree 6 Jířa, Štěpán 300 m, 13 SL
- Dent du Géant (4013 m) – Géant Branché 5+ Svinča, Bery 140 m 4 SL
- Barberine – Sylvie phobie 6c+ Jířa, Štěpán 250 m, 12 SL
- Barberine – Vipèr au Pied 6b Svinča, Bery 250 m, 10 SL
- Grand Perrons (2674m) – Pain de sucre 6a Svinča, Bery 300 m, 11 SL
- Grand Perrons – Squatteurs de Lune 6b Jířa, Štěpán 370 m, 10 SL

Tak zase někdy příště v Chamonix.

Couračka po skalách

Sprádnání nití, mrtvý rys a živý ochranář...

Pavel Kýsa Bechyně

Praha

Ve čtvrtek 9. září jsme s Pavlem Bukym Henkem vyrazili udělat pár nových výstupů u hranic s Německem v blízkosti křinického potoka. Byl jasný avšak chladný den, ideální pro prvovýstupy v roklinách.

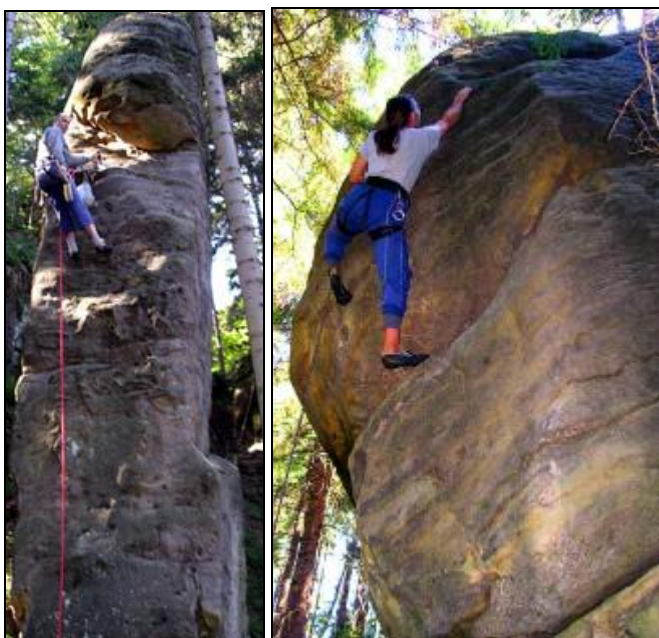

Jelikož z Vysoké Lípy je to pěšky asi 8 km, tak jsme autem přešli hraniční přechod Hřensko a zaparkovali v malebné vesničce Hinterhermsdorf na placeném parkovišti (5 EU na dva dny), odkud je to pěšky k hranicím necelé 4 km. Když máte v batohu 5 l vody, 2 piva, víno, kovárnu, 8 kruhů, 2 lana a další matroš, tak je znát každý kilometr navíc. Jen jsme doufali, že zpátky už kruhy neponeseme (u tekutin to bylo jisté).

U první věže jménem Zelená jehla jsme s hrůzou zjistili, že údolní stěnu nikdo ještě lezečkama nenavštívil, takže jsme jí hned otestovali. Snaha byla oceněna krásným prvovýstupem jménem Sprádnání nití za VIIIb (RP VIIc) přes jeden kruh.

Druhá věž, Křinický trpaslík, byla vzdálená asi 200 m, a tak jsme se pozastavili i u ní a vytvořili novou cestu Kecal s Loudalem za VIIIb (RP VIIc).

Další zastávku při našem pochodáku jsme naplánovali u překrásné Rysí věže. Tam na nás čekala neudělaná převislá stěnka, která už z dálky volala, že touží po vylezení. Tak jsme jí potěšili jedním kroužkem a cestu nazvali Životabudič za VIIIb (RP VIIIc).

Vlevo Sprádnání nití RP VIIc, vpravo Životabudič RP VIIIc

Už jsme chtěli odejít, když jsem si všiml možného výstupu rajbasovou stěnkou. Buky ale říkal, že je blbý všechno udělat a nenechat nic ostatním. Souhlasil jsem. Počkal jsem 15 minut, nikdo nepřišel, a tak jsem zavrtal první kruh. Pak nastoupil

rajbasový drtič Buky a za jásotu všech přítomných došel na vrchol. Cestu jsme pojmenovali Dotečky múzy za VIIIb (VIIIc).

Cestou zpět jsme se zastavili u pomníčku poslednímu zastřelenému Rysu, kde mě Buky ukecal a já mu musel tento pomník vyfotit do jeho alba:

Pak jsme už pelášili se zbylými třemi kruhy k autu. Moc se nám ale z těchto překrásných roklí nechtělo. Je tu opravdu krásně a klid.

Málem jsem zapomněl - při posledním prvovýstupu, když jsem zatloukal kruh, nás navštívil ochranář. Byl slušný a milý:

Ochranář: „Dobrý den, co zde děláte?“

Já: „Dobrý den, tluču kruh.“

Ochranář: „Odkud jste?“

Já: „Z Prahy.“

Ochranář: „Ukázal by jste mi průkazku?“

Slanil jsem a průkazku mu ukázal. Bylo vše v pořádku, prohodili jsme pár slov o houbách a ochranář odešel. Je milé potkat v těchto končinách člověka, se kterým si příjemně popovídáte.

Pro ty, co to nepochopili zdůrazňuji, že pokud jednáte s ochranářem slušně, tak oni jsou také slušní. Uvědomte si, že dělají jenom svojí práci a jsou to také lidé...

Foto © 2004, archiv autora

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – pravý břeh

Masiv Zlomyslná stěna - Divnej smích Villa RP VIIIb

9.9.2004

Jan Paul x Vladislav Nehasil, J.Chaloupka

Vlevo od cesty „S chutí do toho“ středem převísle stěny přes kruh do pravého žlábků a jím na polici. Zprava stěnou ke kruhu cesty „Lišácký úsměv“. Jako tato cesta na vrchol.

Masiv Rozlámaná stěna - Trychtýřek VII

2.9.2004

Vladislav Nehasil, J.Paul

Vlevo od cesty „Záříjový hoši“ koutem zužující se v trhlínu, tou, výše vlevo spárou na vrchol.

Masiv Kazatel - Slova Boží Villa

16.7.2004

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Vlevo od cesty „Pandořina skříňka“ výlomem, výše spárou až na konec a stěnou ke kruhu (cca 50 m, hodně smyček různých velikostí s sebou). Převíslou stěnou, výše vlevo sokolíkem a spárou na vrchol.

Labské údolí – levý břeh

Smolař – Pátek 13týho VIIIb

13.8.2004

Pájka, jištěn

V J stěně levou hranou přes 2 BH a květáky ke slaňov. BH.

Smolař – Neopakovatelný zážitek V (RP)

19.8.2004

Pájka & Daniela Chlíbková

Pravá část J stěny. Dvojspárou v rozeklaném komíně k poslednímu BH cesty „Chvilková amnézie“.

Bleší trh – Na půl cesty AF IXc, RP Xa

14.8.2004

Ondra Beneš a Tomáš Sobotka

Cestou Vertikální pokusení k jejímu 2. BH a dále přímo stěnou přes 2 BH ke 3. BH (slaňovacímu). Cesta je věnována k narozeninám Jendy Pletichy.

Bleší trh - Bláto na hřišti RP IXa

5.9.2004

Pavel Černý x Richard Litochleb x Petr Laštovička

Ke 2. BH stejně jako cesta „Postavení mimo hru“ a dále spárou a převíslou spárou přes dalších 5 BH. (Varianta VIIb – od 4.BH dolů – Lukavský 2000)

Bleší trh – Velký kulový RP IXb

Září 2004

Někdy koncem léta levou částí v pravé části údolní stěny přes takový 3 díry a pak pomocí ulamujících se držátek které trochu solí do spáry z které se neustále sype písek. To už máme cvaknutí 4. BH. A cesta Velký kulový se napojí na Kulový blesk (5.BH). Spárou ještě kousek a traverz doleva (6.BH) ku hraně. Poděl ní přes 1 – 2 BH až k tomu poslednímu.

Porcelánová stěna – Návrat Čochtana VII

8.4.2004

Zrzek (jištěn)

Zleva ze soutěsky přímo k 1.K, mírně zleva ke 2.K, pak traverz doprava na hranu po které dál 3.K a přímo stěnou n.v.

Mount Žleb (nový masiv po pravé straně na konci Koňáku – impozantní zarostlá stěna) – Vopice za volantem VIIc

15.8.2004

Šatavis x F.Hebelka, M.Činčerová, D.Hons

Převísem přes K do spáry (smyčky) a stěnou ke 3.K (slaňák).

Hřebenová jehla – Tělo bez duše VIIIb, RP VIIIc

23.8.2004

Petr Laštovička x Richard Litochleb

Středem údolní (JV) stěny přes 4 BH k 1.K. “Rovnováhy štěstí”. Tou ke 2.K a vlevo stěnou přes 2 BH n.v.

Pivní kámen – Rádler RP Xa,

4.9.2004

Tomáš Sobotka x Šafi

Pravou V hranou přímo přes 4 BH na vrchol. Nad 3.BH zprava.

Ďáblova stěna – Hardcore AF Xa, RP Xc

1999

Ríša x A2 x Červajs

V levé části stěny trhlinami a doprava na balkon. Převíslou stěnou přes 5 BH.

Baldríc – Anální temnota RP V (namáhavé)

5.9.2004

Smolo x Tomajda, Jeník, Mařens

Komínem mezi Diktátorem a Baldrícem přes 3 BH n.v.

Veřejný dům – Jedenáctýho září RP Xa

11.9.2004

Tomáš Sobotka x Ondra Beneš

Středem údolní stěny a dále šikmo vpravo přes 5 BH n.v.

Zarostlá věž – Akční rádius RP IXc

9.9.2004

Richard Litochleb x Petr Laštovička

Pravou částí údolní stěny do spáry, tou až k 7. BH a vlevo jako „Hospoda na mýtince“ (2BH).

Otesánek – Sandmann RP 7c+

17.9.2004

Sebastian Arndt

Hranou přes 5 BH.

Otesánek – Bittschön RP 7a+

17.9.2004

Sebastian Arndt

Vpravo od Sandmanna přes 7 BH.

(Poznámka. Soudruh Sebastian z DDR se sice snažil, leč absolutně v rozporu se vším, nejen s pravidly, a proto obě cesty budou zrušeny a vytlučeny. Viz dále v CNS.)

Barokní stěna – Hrabě Zeppelin RP VIIIb

18.9.2004

Richard Litochleb x Pavel Černý

Levou částí stěny přímo přes 7 BH do lesa.

Rájec

Dámská věž - Šmajchl kabinet VIII

28.8.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně, Martin Strnad

Středem S stěny přes kruh a spárkou n.v.

Lidský masív - Živočišné teplo VII

28.8.2004

Pavel Bechyně, Martin Strnad, Pavel Henke

V levé části masívu stěnou přímo přes kruh n.v.

Listonoš (nový masív) - Starý pošťák VII

22.8.2004

K Bělina, J.Rosol, P.Bechyně, J.Slavík, V.Valenta, M.Strnad
Z balvanu pod JZ stěnou levé poloviny masívu překrok do díry a spárou přes kruh n.v.

Listonoš - Upomínka VII

22.8.2004

Pavel Bechyně, V.Valenta, M. Strnad, J.Rosol, K.Bělina
Vlevo od cesty "Starý pošťák" stěnou a vpravo přes hodiny ke kruhu. Stěnou a sokolem n.v.

Listonoš - Dýchavičný krok VIIc

22.8.2004

Pavel Bechyně, Martin Strnad, Karel Bělina, Jiří Slavík
Vpravo od komína rozdělujícího masív na dvě poloviny převislou spárou při hraně a dále stěnou přímo n.v.

Listonoš - Křehká zásilka VIIb

22.8.2004

Pavel Bechyně, Karel Bělina
V pravé části západní stěny solivou převislou spárou do díry a pokračující spárou n.v.

Kladivo - Patron správců VIIb

21.8.2004

Pavel Bechyně, J.Řezníková, K.Bělina, J.Rosol, M.Strnad
Vpravo v J stěně přes 2 K n.v.

Kyjov

Brtnický kámen - Sluneční cesta V

25.7.2004

Jiří Chaloupka, J.Chaloupková
Vlevo od „Břichaté cesty“ stěnou (pod slaněním) přes díry přímo na vrchol.

Převislá věž - Vysoko do žlabu VIIc

4.9.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně
Od středu S stěny přes převisek a spárou přes kruh n.v.

Maják - Nová cesta III

25.09.2004

Jiří Chaloupka, B. Klinská
Vlevo od nástupu Staré cesty traverz vhloubením až na balkón v údolní stěně, tou na vrchol.

Zámecká věž - Hrabě Drácula IX

29.8.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
Nástup cestou "Menuet" poté spárou ubíhající vpravo až ke kruhu. Převislou spárou a stěnou n.v.

Vysoká Lípa

Zelená jehla - Spřádání nití VIIb (RP VIIc)

9.9.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
V stěnou přes kruh na vrchol.

Křínický trpaslík - Kecal s Loudalem VIIb (RP VIIc)

9.9.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
Údolním komínem a stěnou podél Z hrany přes 2 kruhy na vrchol.

Rysí věž - Životabudič VIIIb (RP VIIIc)

10.9.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
SZ převislou stěnou přes kruh na vrchol.

Rysí věž - Doteky múzy VIIIb (RP VIIIc)

10.9.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
V pravé části J stěny přes převis a šikmo vlevo ke kruhu. Stěnou na vrchol.

STŘÍPKY..

Rebel v severní stěně Eigeru..

Začátkem září odjel Libor Rebel Hroza do Švýcarska s jasným cílem - přelést sólo severní stěnu Eigeru. Mně požádal o zaslání SMSek s předpovědí počasí, na oplátku mi posílal krátké zprávy o svém postupu:

Eiger, 6.9.2004. Je 4.30, vstávám. Snídám a v 5.10 vyrazím pod stěnu.

Je 6.10 hod. Začínám lézt.

Mám za sebou první pilíř. Je 7.10. Potřebuji předpověď.

(Pro Grindelwald hlásí jasno, na další dny téměř jasno. Vítr od 3 do 10 m, v noci zesílí. Jungfrauoch hlásí možnost bouřek, v dalších dnech stejná předpověď..)

7.38 jsem u štoly. Kolem stěny je dost velké mrak.

9.05 První ledové pole.

9.27 Dostal jsem se mezi 1. a 2. ledové pole a stojím tu jak kokot! Na skále jsou 2 mm ledu. Nejde to s mačkama ani bez nich. A dolů už vůbec ne. Asi se proletím vrtulníkem.

10.07 Znova jsem to zkusil, ale dostal jsem kusem ledu do helmy. Pak jsem znejistěl a už nebyl schopen to přelést, ale ani se dostat dolů.

10.57 Tak už jsem dole! Docela zážitek...

11.58 Máš u mne exkluzivní článek pro CAO News! A určitě ti vynahradí všechny ty, co jsem slíbil a nenapsal..

Tolik tedy zatím jen v řeči esemesek. Doufejme, že Libor slovo dodrží a popíše nám, co se ve stěně vlastně odehrálo..

-jch-

Hudy se chystá do Ameriky – bude zima..

Ptáci již odletěli do teplých krajín a Jindra Hudeček se chystá do Ameriky. Neklamná znamení, že už nás opět čekají plískanice a zima. A na co se Hudy chystá? „Něco malého na El Capa, bouldering atd.“..

Desítka Rádler

Oblíbená věž Pivní kámen na levém břehu Labe se dočkala nové cesty a rovnou „desítky“! Cestu Rádler RP Xa zde vytvořili dne 4. září 2004 Tomáš Sobotka a Šafi. Vcelku nenápadná a nedlouhá cesta vede pravou V hranou přes 4 BH na vrchol.

Nevypadá to těžce – tak co, nedáme si Rádlera??

Václav Širl oslavil šedesát let

18. srpna 2004 oslavil „šedesátku“ horolezec **Václav Širl** (na snímku). Pro starší generaci jméno, které jistě není třeba představovat. Pro mladší generaci připomeňme alespoň v kostce to, co o Václavu říká zatím jediná, u nás vyšlá encyklopedie horolezectví:

Širl, Václav mistr sportu (1944) – přední čs. horolezec a pískovcový lezec 70. let, trenér a publicista, jeden z největších znalců pískovcového lezení v ČR. Na pískovci uskutečnil více jak 1200 výstupů (k 1.1.1985!! pozn. redakce)

těžších jak VII, z toho 33 prvovýstupů. Ve Vysokých Tatrách zimní prvovýstup ve V stěně Rysů (1973); v Alpách 29 výstupů, např. klasická cesta v S stěně Eigeru (1971), 3. výstup direttissimou S stěny Aig. du Triolet (1972), S stěna švýcarskou cestou na Les Courtes (1972); v Rumunsku 1. zimní matematický přechod hřebene Fagaraše; v norském Romsdale 1. zimní výstupy V pilíři Breitindu a Semletindu (1974) a anglické cesty ve stěně Trollů (Trollveggen, 1976); na Kavkaze 1. traverz masívu Elbrusu a výstup na Kiukiurftulu Žižinovou cestou (1973), prvovýstup V stěnou Čančachi Choch, 1. letní opakování Černošlavinové cesty v S stěně Ullutau (1981), prvovýstup v S stěně Džajlyku (1981) atd. Reprezentant ČSSR (1980–1983); rozpracoval vlastní horolezeckou tréninkovou školu. Autor více jak 200 odborných článků a reportáží, spoluautor Hodnocení obtížnosti horolezeckých výstupů a spolupracovník na Německo-Českém slovníku pro horolezce (1971)...

Kulaté jubileum oslavil Václav se svým současným spolulezcem **Miroslavem Cachem**, jak jinak, nežli lezením:

V pátek 20.8. výstupem Westwand na Bloßstock (viz článek Jaroslava Cacha „S klasiky na Bloßstocku“)

Druhý den cestou Südwand VIIIb na Jubiläumsturm (na vrcholu Václav s humorem sobě vlastním poznamenal: „Tady jsem se docela bál, ale šel jsem do toho vědomě..“)

A konečně 28.8. vylezením cesty Südriß VIIIb na Dreifingerturm.

Tomu říkám slušná oslava šedesátky..

Na historickém snímku z roku 1978 pod Sommerwandem tančí tanečků proti dešti (© V.Š.) zleva Pavel Weingartl, Václav Širl, Jan Koník Hofman, Miroslav Cach a Zdeněk Weingartl.

Vašku, dovol, abych Ti jménem svým, jménem Mirka Cacha i všech Tvých lezeckých kamarádů popřál do dalších let jen to dobré, pevné zdraví a stále dobrou náladu!

Jiří Houba Chára, CAO Děčín

Velký Pravčický kužel

Grosser Prebischkegel

S **Martinem Červenkou** jsme vylezli Arnoldovu variantu Pamětní cesty na Velký Pravčický kužel v Hřensku.

Nahoře je přes 20 let stará knížka. Němci si lezou svůj „Winkelris“ a „Alter Weg“ a Pavouk jim tam v zimě píše HORE ZDAR.

V létě 1996 přijel z Kanady Zdeněk Weingartl a s Mírou Cachem si vylezli „Starou cestu“.

Že by se ale někdo našteloval do „Pamětní“ nebo do „Hasseho“, to jsem tam nečetl..

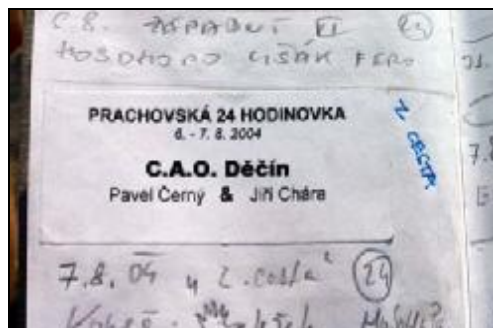

Jiří Petríní Petřík, Praha

Prachovské skály – 24 hodinovka

4.9.2004

Minulý týden jsem poprvé navštívil Prachovské skály a musím říct, že jsem si docela hezky zalezl a i něco vytáhnul. Hodně mě potěšil výstup na Šikmou věž, kde jsem ve vrcholovce našel zápis Pavouka a Houby, a tak můžu potvrdit, že opravdu na Prachovské 24-hodinovce byli. Jejich zápisy byly i na dalších věžích. Zde je foto z vrcholové knížky, jako důkaz tvrdého boje:

Čau Michal Vyleťal, HO Tisá

Pozdrav z dovolené na Pálavě

...tohle taky není špatný sport

Na Nových Mlýnech foukalo 4 dny ze 6, což je na léto až neuvěřitelné. Měl jsem naražený koleno, pohmožděný šlachy na dvou prstech a namožené rameno. Dále zlomený jeden stěžeň – našťastí ten horší a natrženou bouřkovou plachtu. Ale jezdilo to a to je hlavní. Bohužel mně vždycky vyfotí až když už to nefouká. (Viz foto..)

Co se týče ostatních dojmů, tak jsem zjistil, že i bílé víno může být dobré. Byl jsem se podívat na skály, a zdá se mi, že ochrana tam dosáhla dokonalosti – nikam se tam nesmí. Alespoň co se týče vrcholové části Pálavy. Každých 100 m je tam cedulka se zákazem vstupu. Možná, že mají lezci výjimku, ale já jsem tam nikoho neviděl. Možná, že to bylo vedrem – nevím. Krajina má na naše poměry nezvyklý ráz a určitě stojí za návštěvu – nejlépe v době burčáku – to je tam nejlepší tření.

Prostě perfektní..

Petr Kučera, CAO Děčín

Cyklistické časovky – podzimní část

Časovka na 100 km, plánovaná na 19.9., byla pro nezáměr a malou účast zrušena. Na start se dostavili pouze: Mišítková, Němcová a Klajban.

Časovka do vrchu už přilákala více zájemců, takže se mohlo startovat i když počasí zdaleka nebylo ideální.

Výsledková listina časovky do vrchu

21.9.2004 (13 km)

poř.	jméno	nar.	kolo	výsledný čas
1.	Horák	1971	MTB	0:41:02
2.	Růžička	1968	MTB	0:45:28
3.	Šafařík	1972	CROSS	0:45:58
4.	Jordák	1981	MTB	0:46:00
5.	Haňka	1970	MTB	0:48:39
6.	Pospíšil	1953	MTB	0:49:35
7.	Galus	1973	MTB	0:57:20
8.	Šesták	1974	MTB	0:57:25
9.	Anderle	1959	MTB	0:57:51
10.	Pospíšilová	1944	MTB	1:12:16
11.	Mišítková	1967	MTB	1:18:00
12.	Klajban	1946	MTB	1:28:29

Vyhodnocení proběhlo na Starém městě v restauraci „Na hřišti“, kde se k závodníkům připojil i Jan Bureš.

Děk za pomoc na startu patří **Šarce Mišítkové**, dále **Martinu Horákovi**, který vyvezl do cíle stopky a zaznamenal časy všech účastníků, ale zejména **Jirce Mišítkové**, na které při absenci obvyklých organizátorů ležel největší díl práce.

Dárek všem ženám a dívkám

Jelikož uděláme pro naše ženy i dívky vše, jen aby se jim časopis CAO News a lezení líbilo, posílám zas jeden obrázek výhradně pro ně. Takové vrcholky mají jen lezci ze severu... (vylezeny???)

Michael Vyleťal, Červenec 2004 Vysoké Tatry

Tre Frati alias Szuszak

Když se Michal Vyleťal blýsknul s takovým pěkným dárkem, nemůže zůstat pozadu ani „Frakce>30“. Tady je obrázek z letošního zájezdu do Finale Ligure (více v příštím CNS):

Jiří Kudrna Kudrnáč leze „dvouhvězdičkovou“ cestu Mittelnaht 6a na věž Tre Frati, mezinárodní skupou Poláků, Slováků a nás Čechů důvěrně nazývanou SZUSZAK..

(čti: šušak a znamená to po Polsky.. no, právě to..)

7 let spící princezna na Skleněném vrchu

Čaroděj **Ruda Zabilka** vylezl cestu IQ-150 dne 18.8.1967, jak praví průvodce. S Vaškem Širlem asi potom spali v Bělinově bivaku a ráno 19.8.1967 ještě udělali „Šepot květin“ na Duhovou věž. Dobrá práce! S juta lanem a železnými karabinami. Čínské kecky a Mg v mozku. Dvě parádní cesty po sobě, skoro na jeden záťah.

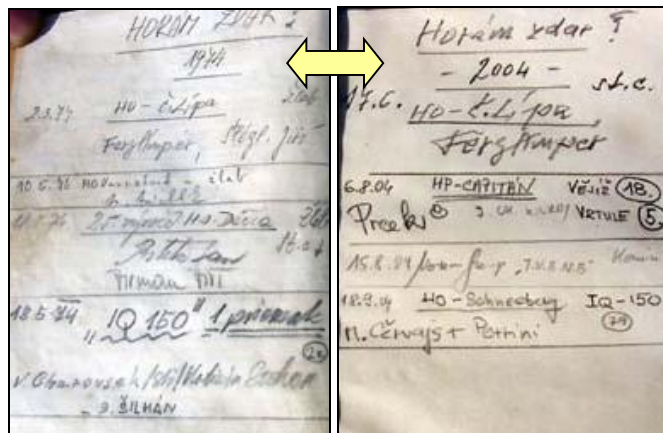
Martin Červajs Červenka – klídek..

Přelety IQ-150 podle vrcholové knihy:

2. Po dlouhých 7 letech první přelet cesty – V.Charousek, V.Sochor a St.Šilhán (Zabilkův sraz)
3. Oťák, Peki, HO Trutnov
4. Jirka Slavík, Leo Stoy, Jěna Souček
5. J.Šlégl, J.Hauser
6. Znovu po dlouhých 2 letech - Z.Weingartl, P.Weingartl a V.Širl (24.6.1978 - Zabilkův sraz ?)
7. Prokop Linert, Luboš Pekárek - EHS Česnek
10. Joščík, Pišta - Zabilkův sraz, sobota. (Proběhli IQ a během hodiny udělali 2. přelet „Lokálního umrtvení“. Hned za nimi nastoupil Prcek Slavík, Standa Šilhán, Veverčák Šimones a udělali třetí přelet „umrtvení“. Pamatuju se, že ten den Weingartlové neměli dobrou náladu.)
11. Trpaslík, Rybka Rybička a spol. - Zabilkův sraz, neděle. (Znovu stojím s davem čumilů v úžasu. Stromy pod Sklenáčem tenkrát měly asi jen jeden metr, ne jako dnes.)
21. J.Hudeček, L.Černý
22. B.Arnold, G.Ludevig a spol.

(Omlouvám se lezcům z přeletů č.8, 9, 12 až 20, že jsem je nevedl samostatně, ale jsou to pořád Weingartlové nebo Pepa Nos Team.)

Je dobrý, jak se **Fery Ampér Záběhlík** vrátil přesně po 30 letech na místo činu! Viz foto:

Je to jenom náhoda??? Další termín má v roce 2034, ale to tam tahle knížka asi už nebude, i když na Sklenáč se zase tak moc neleze, kdo ví?

Čao Jiří Petřín Petřík, Praha

Boulderingové závody na Sněžníku

Dne 18.9.2004 se ve skalách na Sněžníku u Děčína konaly boulderingové závody. Byl krásný slunečný den a účast byla hojná.

Večer bylo v kempu v Ostrově vyhodnocení soutěže:

1 Urbanics Áron	Maďarsko
2 Hlaváček Jakub	HO Broumov
3 Přibíl Jirous	HO Chotěboř
4-5 Špidla Martin	VŠAK Chem. Praha
6 Burda Tomáš	HO Dolní Žleb
7 Straka Jarda	Brumlovka
8-9 Matoušek David	Colal Blok
8-9 Marvostoj	DC.S
10 Fojtík Martin	Los Brňos

Celou noc, až do pozdního rána, se pak oslavovalo. Oslavu na závěr zpestřila Lesbi Show. Děvčata byla opravdu k nakousnutí. Posuďte sami:

Pavel Kýsa Bechyně, Praha

Prvovýstupci, čtěte dobře!

Saský horolezecký svaz (SBB) se usnesl, že na vybrané vrcholy je nutné před uděláním prvovýstupu požádat o povolení pracovní komisi SBB. Každý prvovýstupce tedy musí být připraven na toto úřadování.

Zde je seznam vrcholů, u kterých se musí před prvovýstupem žádat o povolení SBB (Tyto informace najdete také na webových stránkách SBB, brzy také v češtině – [www. Bergsteigerbund.de](http://www.Bergsteigerbund.de)):

Affensteine:

Bloßstock

Bielatal:

Kleine Herkulesssäule, Große Herkulesssäule, Schraubenkopf, Schiefer Turm, Hallenstein, Chinesischer Turm, Daxenstein, Großvaterstuhl, Spannagelturm, Verlassene Wand, Dürrebielenadel, Kleiner Grenzturm, Großer Grenzturm, Arnsteiner Turm, Wiesenturm, Hauptwiesenstein

Rathener Gebiet:

Höllenhund

Schrammsteine:

Vorderer Torstein (Südseite), Meurerzturm (Westseite), Schrammtorwächter, Ostervorturm, Dreifingerturm, Jungfer, Tante, Falkenstein (Südriß bis Westkante), Zinne

Schmilkaer Gebiet:

Teufelsturm, Rauschenspitze, Rauschenstein (Neuberweg bis Sandweg), Winklerturm, Turm am Verborgenen Horn, Schwarzes Horn (Hasenfuß bis Westflügel), Märchenturm, Böser Turm, 2. und 3. Lehnsteigturm, Lolaturm

Ludwig Trojak

Vytlučení nových cest v Labáku

Nové cesty ve Žlebu na Otesánka a rozdělaná cesta na masiv Raichstag budou vytlučeny.

Odůvodnění:

Byly použity špatné jistící prvky (železné kotvy do lešení) a je podezření, že cesty jsou dělány shora (nejdříve byla osazena horní kotva, pak úplně spodní, a pak ostatní mezi nimi).

Tento způsob dělání cest je v rozporu s pravidly a etikou lezení na pískovcových skalách ČR.

Zbyněk Homola, správce oblasti

Cesty k vrcholům..

Parádní fotku ze začátku srpna loňského roku nám zaslal Jiří Daňhelovský z ČAK Praha – Razdělňaja, cca 6.300 m n.m. při cestě na Pik Lenin:

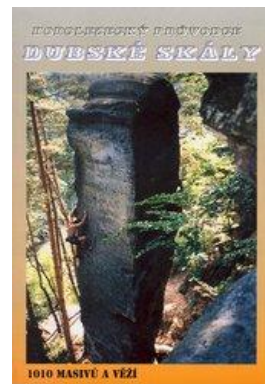
Dodejme, že mu v té době bylo 59 let a 7 měsíců...

Foto z titulní strany

Pokud nepatříte mezi znalce Dubských skal, možná vám také vrtalo hlavou, co je to za krásnou věž na titulní stránce průvodce po zdejších skalách. Vězte tedy, že se jedná o věž Kardinál v Planém dole.

Cestu Kardinál Tomášek VIIIa na ní leze Jarda Chrtek, autor mnoha, převážně těžších, cest v tamních oblastech.

Tuto i další informace naleznete na webových stránkách horolezeckého oddílu Mšeno..

Paklenica 2004

Daniela Hyčková, Petr Jícha, Jan Šmíd, Libor Turbo Svoboda a Adriana – vše ve třech stanech a jednom autě. To jsou účastníci expedice Paklenica 2004, tzv. „Frakce < 30“.

Kromě lezení v kaňonu, okusili i krásu Big Wallů. Více se dozvíme v příštím čísle CNS..

-pj-

Jubilea v měsíci říjnu

V sobotu 2.10. oslaví Abrahámovy léta Jaroslava Černá z CAO Děčín (na snímku).

Všechno nejlepší, hodně štěstí, lásky a radosti.

Jistě není bez zajímavosti, že hned tři horolezci z CAO Děčín oslaví shodně 23. narozeniny. Jsou to Jan Horáček Horák, Jan Jordák a Veronika Schumi Krčilová.

Přejeme mnoho štěstí, protože to je to jediné, co můžeme dávat, aniž bychom ho měli..

-iš-

VÝROČÍ

ŘÍJEN 2004

- 1.10. Jan Jordák, CAO Děčín
- 2.10. Jaroslava Černá, CAO Děčín
- 4.10. Jan Horáček Horák, CAO Děčín
- 5.10. Kateřina Pánková, CAO Děčín
- 5.10. Václav Tarzan Storz, HO Doprava Děčín
- 7.10. Veronika Schumi Krčilová, CAO Děčín
- 9.10. Slavomil Krob, HOKET Praha
- 16.10. Miloslava Fróna Bělinová, Povrly
- 29.10. Jaroslav Horáček, HO TJ Doprava Děčín

**Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme:
Necht' najdete na světě vše,
co potřebujete ke štěstí...**

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 8.-10.10. **Podzimní lezení Bořeň 2004.** XIV. ročník horolezeckého srazu na tábořišti pod Bořní. Info Chára
- 16.10. **Hřeben Krušných hor na kolech.** Pravidelná cyklistická vyjížďka podzimní krajinou Krušných hor. Vlakem Děčín – Litvínov a dále na kolech na Fláje a po hřebeni do Děčína..
- 23.10. **HOCYBOJ.** Další ročník oblíbeného HOCYBOJe je tady. Tentokrát opět v nezávodní podobě – tj. bez kontrol, společně z Příchovic až na Labskou Stráň. Info Uher
- 24.10. **Horolezecký orientační běh.** Mlýny, info Pospíšil..
- 30.10. **Rozlučka s letním časem.** III. ročník, Dolní Žleb, lezení, večer rest. U Kostí..
- 6.11. **Běh Labákem.** Tradiční běh pořádaný HK Děčín. Start je od horolezecké chaty tak, aby to stíhali ti, co přijedou vlakem.
- 20.11. **Noční OB; Běh na Chlum; Výstup na Jedlák.** Více než nabytý den a potažmo i celý víkend. Ale alespoň je z čeho vybírat.
- 21.11. **DryMixTooling.** Třetí disciplína Alpiniády, Černolice
- 27.11. **Poslední slanění.** Nejtradičnější z tradičních lezeckých akcí. Letos opět na horolezecké chatě v Dolním Žlebu.

V příštím čísle CAO News

- Paklenica 2004. Frakce < 30 v BW..
- Finale Ligue. Frakce > 30 na Szuszaku i jinde..
- Fatální šestka – o výstupu na Jánusovu hlavu v Tisé
  - Zalétáme si ve Španělsku
    - Nové cesty
    - Pravidelné rubriky
  - a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 3.11.2004!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Tak ještě telegraficky:

- Jak se blíží konec roku, pomalu začínají v CAO Děčín na povrch prosakovat informace, kolik už kdo vylezl cest, najezdil km, nebo co kdo vysápnul nejtěžšího. Výškový rekord shrábne zřejmě za rok 2004 **Ivan Náhlík**, na nejtěžší sólo aspiruje s cestou „Zkouška třecích ploch“ za 10 (!!) **Honza Horák**, plno desítek na písku i vápně už nasbíral **Pavel Pavouk Černý** a přes 500 vylezených cest mají zatím **Horák, Černý** a **Chára**. No, ale rok ještě nekončí a tichá voda břehy mele..
- **Jan Jéňa Paul** absolvoval ošklivě vyhlížející pád během prvovýstupu v Labském údolí, když se s ním při přelézání střechovitého převisu ulomil jeden chyt..
- „V sobotu jedu do Rájce s Chárou. To uděláme aspoň deset prvovýstupů!“, prohlásil Karel Bělina. A opravdu, v sobotu večer jich měli jedenáct. Nových cest v Rájci přibývá každý víkend opravdu mnoho. Blíží se podzimní plískanice, a tak se „dělači“ cest činí..
- Na podzim uplynulo neuvěřitelných 100 let od prvovýstupu na věž Klárka v Labském údolí..

PAMATUJI!

Pokud nečteš CAO News, ani sebetvrdší trénink Ti nepomůže :o)

Hodně sluníčka, hodně lásky a stále suchou cestu...

Za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR, POZOR!!

PŘÍŠTÍ SCHŮZKA PROBĚHNE VE STŘEDU 3. LISTOPADU 2004 OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI BARABŮZNA V DĚČÍNĚ STARÉM MĚSTĚ...

NA PROGRAMU BUDE:

POKLADNÍK A ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY ..

NĚ, ŽE NEPŘIJDETE!!

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

